

LUKU 11

IKUINEN PARATIISIN SAARI

PARATIISI on universumien universumin ikuinen keskus, samoin kuin se on Universaalisen Isän, Iankaikkisen Pojan ja Äärettömän Hengen sekä heidän jumalallisten rinnakkaisolentojensa ja kumppaniensa asuinpaikka. Tämä Keskussaari on jättiläismäisin kosmisen todellisuuden järjestyneistä kokonaisuuksista koko kokonaisuniversumissa. Paratiisi on aineellinen sfääri, samoin kuin se on hengellinen asuinsija. Universaalisen Isän älyllinen luomakunta kaikkienensa asuu aineellisilla asuinsijoilla. Näin ollen täytyy myös absoluuttisen valvontakeskuksen olla aineellinen, konkreettinen. Ja korostettakoon jälleen sitä, että henkiolevaiset ja hengelliset olennot ovat *todellisia*.

Paratiisin aineellinen kauneus koostuu sen fyysisen täydellisyyden suurenmoisuudesta. Jumalan Saaren majesteettisuus ilmenee sen asukkaiden ylevissä älyllisissä saavutuksissa ja mielen kehityksessä; Keskussaaren loistavuus tulee julki jumalallisen henkipersonallisuuden -- elämän valon -- infiniittisessä lahjoittamisessa. Mutta hengellisen kauneuden syvyydet ja tämän suurenmoisen koostuman ihmeet ovat peräti kaukana siitä, minkä aineellisten luotujen finiittinen mieli kykenee käsittämään. Kuolevaisen ei ole mahdollista käsittää jumalallisen asuinsijan kirkkautta ja hengellistä loistavuutta. Ja Paratiisi on ikuisuudesta. Ei ole olemassa muistiinmerkintöjä eikä perimätietoja, jotka kertoisivat tämän kaiken ytimenä olevan Valon ja Elämän Saaren alkuperästä.

1. JUMALALLINEN ASUINPAIKKA

Paratiisi palvelee monia tarkoituksia maailmankaikkeuden maailmojen hallinnossa, mutta luotujen olentojen kannalta se on olemassa ensisijaisesti Jumaluuden asuinpaikkana. Universaalisen Isän henkilökohtainen läsnäolo sijaitsee tämän miltei pyöreän, muttei pallonmuotoisen, Jumaluuksien asuinsijan yläpinnan keskustassa. Tätä Universaalisen Isän paratiisillista läsnäoloa ympäröi välittömästi Iankaikkisen Pojan henkilökohtainen läsnäolo, samalla kun heidät kummatkin sulkee sisäänsä Äärettömän Hengen sanoin kuvaamaton kirkkaus.

Jumala asuu, on asunut ja on ikuisesti asuva tällä samalla ikuisella keskusasuinsijalla. Olemme aina tavanneet hänet sieltä ja sieltä tulemme hänet aina tapaamaan. Universaalinen Isä on kosmisesti kohdentuneena, hengellisesti personoituneena ja maantieteellisesti sijaitsevana tässä universumien universumin keskuksessa.

Tiedämme kaikki sen suoran kurssin, jota on noudatettava Universaalisen Isän löytämiseksi. Ette pysty käsittämään paljonkaan jumalallisesta asuinpaikasta siksi, että se on niin etäällä teistä, ja väliin jäävä avaruus on sangen valtava, mutta näiden suunnattomien etäisyyksien merkityksen ymmärtämiseen kykenevät tietävät Jumalan sijainnin ja asuinpaikan aivan yhtä varmasti ja kirjaimellisesti kuin te tiedätte New Yorkin, Lontoon, Rooman tai Singaporen, noiden eittämättömästi ja maantieteellisesti Urantialla olevien kaupunkien, sijaintipaikan. Jos olisit taitava merenkävijä ja varusteinasi olisivat laiva,

[sivu 119]

kartat ja kompassi, pystyisit vaivatta löytämään nuo kaupungit. Samoin jos sinulla olisi tarvittava aika ja matkantekoväline, jos olisit hengellisesti kelvollinen ja saisit tarpeellista opastusta, sinut voitaisiin luotsata läpi universumin toisensa perään ja kehältä toiselle ja matkaisit läpi tähtitarhojen, aina vain sisäänpäin, kunnes lopulta seisoisit Universaalisen Isän hengellisen kirkkauden keskushohteen edessä. Kaikin välttämättömin matkatarpein varustettuna on aivan yhtä mahdollista löytää Jumalan henkilökohtainen läsnäolo kaiken olevaisen keskukselta kuin on löytää kaukaisia kaupunkeja omalta planeetaltanne. Se, ettette ole käyneet näissä paikoissa, ei millään tavoin kumoa niiden reaalisuutta eikä aktuaalista olemassaoloa. Se, että niin harvat maailmankaikkeuden luodut ovat löytäneet Jumalan Paratiisista, ei millään

muotoa kumoa hänen olemassaolonsa reaalisuutta eikä hänen hengellisen persoonansa aktuaalisuutta kaiken olevaisen keskuksessa.

Isä on aina löydettävissä tästä keskussijaintipaikasta. Jos hän liikkuisi, seurauksena olisi universaalinen sekasorto, sillä luomistuloksen kaikilta ääriltä tulevat universaaliset gravitaatiolinjat yhdistyvät hänessä tällä keskusasuinsijalla. Palaammepa läpi universumien kulkevaa persoonallisuusvirtapiiriä takaisin lähtökohtaan tai seuraammepa taivaaseen nousevia persoonallisuuksia näiden matkatessa sisäänpäin Isää kohti, suunnistammepa aineellisen gravitaation voimalinjoja ala-Paratiisiin tai seuraammepa kosmisen vahvuuden esiin nousevia kehiiä, kuljemmepa hengellisen gravitaation linjoja Iankaikkisen Pojan luokse tai seuraammepa Jumalan Paratiisin-Poikien sisäänpäin suuntautuvaa kulkuetta, jäljitämmepä mielen virtapiirejä tai seuraammepa niitä biljoonia ja taas biljoonia taivaallisia olentoja, jotka ovat lähtöisin Äärettömästä Hengestä, niin mikä tahansa näistä tarkastelutavoista -- toisin sanoen ne kaikki -- johtavat meidät suoraan takaisin sinne, missä on Isän läsnäolo, hänen keskusasuinsijalleen. Siellä Jumala on persoonallisesti, konkreettisesti ja aktuaalisesti läsnä. Ja hänen infiniittisestä olemuksestaan soljuvat elämän, energian ja persoonallisuuden tulvavirrat kaikkiin universumeihin.

2. IKUISEN SAAREN OLEMUS

Nyt kun teille alkaa vähitellen valjeta aineellisen maailmankaikkeuden valtavuus, siinä laajuudessa kuin se on havaittavissa astronomisesta sijaintipaikastanne, avaruudellisesta asemapaikastanne tähtien järjestelmissä, teille tulisi selvitä, että tällaisella valtavalla aineellisella maailmankaikkeudella täytyy olla tarkoitustaan vastaava ja arvollinen pääkaupunki, päämaja, joka on koko tämän mittaamattoman ja kaukaisuuksiin ulottuvan, aineellisista maailmoista ja elävistä olennoista koostuvan luomistuloksen universaalisen Hallitsijan arvon ja infiniittisyyden mukainen.

Muodoltaan Paratiisi eroaa asutetuista taivaankappaleista sikäli, että se ei ole pallonmuotoinen, sfäärimäinen. Se on selvästi elliptinen siten, että sen halkaisija pohjoisesta etelään on yhden kuudenneksen pitempi kuin idästä länteen.

Keskussaari on selvästi litteä, ja etäisyys yläpinnalta alapinnalle on kymmenesosa itä--länsi-suuntaisesta halkaisijasta.

Nämä mittasuhteiden erot yhdessä Saaren paikallaan pysyvän aseman ja sen pohjoispäässä ilmenevän voima-energian ulospäin suuntautuvan suuremman paineen kanssa tekevät mahdolliseksi absoluuttisen suunnanmäärittelyn keskusuniversumissa.

Keskussaari jakautuu maantieteellisesti kolmeen toiminta-alueeseen:

1. Ylä-Paratiisi.
2. Perifeerinen Paratiisi eli Paratiisin reuna.
3. Ala-Paratiisi.

Siitä Paratiisin pinnasta, joka on tekemisissä persoonallisuuteen liittyvien toimintojen kanssa, puhumme yläpuolena, ja vastakkaista pintaa kutsumme alapuoleksi. Paratiisin reuna käsittää toiminnot, jotka tarkasti ottaen eivät ole persoonallisia

[sivu 120]

eivätkä ei-persoonallisia. Kolminaisuus näyttää hallitsevan persoonallista eli ylätasoa, Kvalifioimaton Absoluutti taas ala- eli persoonatonta tasoa. Voimme tuskin ajatella Kvalifioimattomasta Absoluutista, että se on persoona, mutta ajattelemmesilti tämän Absoluutin toiminnallisen avaruuslänäolon kohdentuvan ala-Paratiisiin.

Ikuinen Saari koostuu yhdestä ainoasta aineellistumisen muodosta -- todellisuuden paikallaan pysyvistä järjestelmistä. Tämä konkreettinen Paratiisin substanssi on muuan sellainen avaruuden voimavaruksen homogeeninen

järjestymä, jota ei tavata missään muualla koko laajassa universumien universumissa. Eri universumeissa se on saanut monia nimiä, ja jo kauan sitten Nebadonin Melkisedekit nimesivät sen *absolutumiksi*. Tämä Paratiisin lähdesubstanssi ei ole elotonta eikä elävää; se on Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen alkuperäinen ei-hengellinen ilmentymä; se on *Paratiisi*, eikä Paratiisista ole kaksoiskappaletta.

Meistä näyttää, että Ensimmäinen Lähde ja Keskus on keskittänyt kosmisen reaalisuuden koko absoluuttisen potentiaalin Paratiisiin osana menetelmää, jolla hän vapautuu infiniittisyyden rajoituksista; keinona, joka mahdollistaa ali-infiniittisen, jopa ajallis-avaruudellisen luomistyön. Mutta vain siitä syystä, että universumien universumissa ilmenee tällaisia ominaisuuksia, ei seuraa, että Paratiisi olisi ajallisuuden ja avaruuden rajoittama. Paratiisi on ajattomuudessa eikä se sijaitse avaruudessa.

Karkeasti ottaen avaruus näyttää alkavan heti ala-Paratiisin alapuolelta; aika saa alkunsa heti ylä-Paratiisin yläpuolelta. Aika, sellaisena kuin te sen ymmärrätte, ei ole paratiisiolemassaoloon liittyvä ominaispiirre, vaikka Keskussaaren asukkaat ovatkin täysin tietoisia tapahtumien ei-ajallisesta perättäisyydestä. Liike ei luonnostaan kuulu Paratiisiin; se on tahtoperäistä. Mutta etäisyyden käsitteellä, jopa absoluuttisenkin etäisyyden käsitteellä, on hyvin suuri merkitys, sillä se on sovellettavissa suhteellisiin sijainteihin Paratiisissa. Paratiisi on avaruudeton; niinpä sen alueet ovat absoluuttisia, ja sen vuoksi ne ovat käyttökelpoisia monilla sellaisilla tavoilla, jotka käyvät yli kuolevaisten mielen ymmärryksen.

3. YLÄ-PARATIISI

Ylä-Paratiisissa on kolme suurta toimintafääriä: *Jumaluuden läsnäolo*, *Kaikkein Pyhin Sfääri* ja *Pyhä Alue*. Jumaluuksien läsnäoloa ympäröivä laaja alue on erotettu Kaikkein Pyhimmäksi Sfääriksi, ja se on varattu toiminnoille, jotka liittyvät palvontaan, kolminäistämiseen ja korkeaan hengelliseen saavuttamiseen. Tällä vyöhykkeellä ei ole mitään aineellisia rakenteita eikä puhtaasti älyperäisiä luomuksia. Sellaiset eivät siellä voisi olla olemassa. Minun on hyödytöntä ryhtyä ihmismielelle kuvailemaan Paratiisin Kaikkein Pyhimmän Sfäärin jumalallisuutta ja kauneuden täyttämää suurenmoisuutta. Tämä maailma on täysin hengellinen,

kun te sen sijaan olette lähes täysin aineellisia. Puhtaasti hengellinen todellisuus on pelkästään ainetta olevalle olennolle näennäisesti olematonta.

Vaikkei Kaikkein Pyhimmän alueella olekaan fyysisiä aineellistumia, Pyhän Maan sektoreilla on silti yltä kyllin muistoja aineellisen elämänne ajoilta, mutta sitäkin enemmän niitä on muistoja verestävillä perifeerisen Paratiisin historiallisilla alueilla.

Pyhä Alue, ulomainen eli asuma-alue, jakaantuu seitsemään samankeskiseen vyöhykkeeseen. Paratiisia kutsutaan toisinaan "Isän Huoneeksi", sillä se on hänen ikuinen asuinpaikkansa, ja näitä seitsemää vyöhykettä nimitetään usein "Isän Paratiisin-asuinsijoiksi". Sisä- eli ensimmäistä vyöhykettä asuttavat Paratiisin kansalaiset ja ne Havonan syntyperäisasukkaat, jotka sattuvat asumaan Paratiisissa. Seuraava eli toinen vyöhyke on ajallisuuden ja avaruuden seitsemästä superuniversumista syntyjään olevien asuma-alue. Tämä toinen vyöhyke jakautuu osittain seitsemään suunnattomaan lohkoon toimiakseen Paratiisin-kotina niille henkiolennoille ja ylösnousemusluoduille, jotka ovat peräisin evolutionaarisen edistymisen universumeista. Kukin näistä sektoreista on omistettu

[sivu 121]

tietyin yksittäisen superuniversumin persoonallisuuksien hyvinvoinnille ja edistymiselle, mutta nämä tilat ylittävät lähes äärettömästi nykyisten seitsemän superuniversumin tarpeet.

Jokainen Paratiisin seitsemästä sektorista on jaettu asuinyksikköihin, jotka soveltuvat miljardin kunnialla kruunatun yksilöllisen työryhmän päämajoitustilaksi. Tuhat tällaista yksikköä muodostaa osaston. Satatuhatta osastoa vastaa yhtä seurakuntaa. Kymmenenmiljoonaa seurakuntaa muodostaa kokouksen. Miljardi kokousta muodostaa suuryksikön. Ja tämä nouseva sarja jatkuu toiseen suuryksikköön, kolmanteen ja niin edelleen aina seitsemänteen suuryksikköön saakka. Ja seitsemän suuryksikköä muodostaa aina yhden kokonaisyksikön, ja seitsemän kokonaisyksikköä muodostaa aina yhden yläyksikön; ja näin seitsemittäin nouseva sarja laajenee korkeamman, korkeata korkeamman, taivaallisen ja supertaivaallisen kautta korkeimpiin yksikköihin. Muttei vielä tämäkään täytä kaikkea käytettävissä olevaa tilaa. Tämä huimaava

Paratiisin asuintilojen lukumäärä -- luku, joka käy yli ymmärryksenne -- täyttää huomattavasti alle yhden prosentin tähän tarkoitukseen varatusta Pyhän Maan alasta. Tilaa on vielä viljalti niille, jotka ovat matkalla sisäänpäin, niillekin, jotka aloittavat Paratiisiin-nousunsa vasta ikuisessa tulevaisuudessa.

4. PERIFEERINEN PARATIISI

Keskussaari päättyy reunaltaan yht'äkkisesti, mutta Saaren koko on niin valtava, että tämä päättymiskulma on verrattain huomaamaton missä tahansa rajoitetussa kohdassa. Paratiisin reunapinnan täyttävät osittain eri henkipersonallisuusryhmien laskeutumis- ja lähtökentät. Koska läpäisemättömän avaruuden vyöhykkeet miltei koskettavat Paratiisin reunaa, kaikki Paratiisiin suunnatut persoonallisuuskuljetukset laskeutuvat näille alueille. Sen paremmin ala- kuin ylä-Paratiisikaan ei ole kuljetussupernafien tai muuntuyppisten avaruusmatkaajien lähestyttävissä.

Seitsemällä Valtiashengellä on henkilökohtaiset vallan ja auktoriteetin istuimensa seitsemällä Hengen sfäärillä. Nämä kiertävät Paratiisia siinä avaruudessa, joka on Pojan hohtavien sfäärien ja Havonan maailmojen sisäkehän välissä, mutta heidän vahvuuskeskittymäpäämajansa ovat Paratiisin reuna-alueella. Siellä hitaasti kiertävät Seitsemän Korkeimman Voimanohjaajan läsnäolot ilmaisevat niiden seitsemän leimahdusaseman sijainnin, joista tietyt Paratiisin energiat syöksyvät seitsemään superuniversumiin.

Täällä, perifeerisessä Paratiisissa, ovat ne valtavat historialliset ja profeetalliset näyttelyalueet, jotka on tarkoitettu Luoja-Pojille ja omistettu ajallisuuden ja avaruuden paikallisuniverseille. Näitä jo pystytettyjä tai varattuja historiallisia reservatioita on tarkalleen seitsemänbiljoonaa, mutta kaikki nämä järjestelyt täyttävät yhteensä vain noin neljä prosenttia koko tähän tarkoitukseen osoitetusta reuna-alueen osasta. Päättelemme, että nämä valtavat reservit kuuluvat luomistuloksille, jotka joskus vastaisuudessa sijaitsevat nykyisin tunnettujen ja asutettujen seitsemän superuniversumin rajojen tuolla puolen.

Olemassa olevien universumien käyttöön tarkoitettu Paratiisin lohko on käytössä vain yhdestä neljään prosenttisesti, samalla kun se alue, joka on osoitettu näitä

toimintoja varten, on vähintäänkin miljoona kertaa niin suuri kuin tällaisiin tarkoituksiin varsinaisesti tarvittaisiin. Paratiisi on riittävän suuri tarjotakseen tilaa lähes äärettömän luomistuloksen toimintoja varten.

Mutta olisi turhaa yrittää kuvailla teille laajemmin Paratiisin loistavuutta. Teidän on odotettava ja odottaessanne edettävä ylöspäin, sillä totisesti: "Silmä ei ole nähnyt, eikä korva kuullut, eikä kuolevaisen ihmisen mieleen ole juolahtanut kaikki se,

[sivu 122]

minkä Universaalinen Isä on valmistanut niille, jotka selviävät tuonpuoleiseen ruumiillisesta elämästä ajallisuuden ja avaruuden maailmoissa."

5. ALA-PARATIISI

Mitä tulee ala-Paratiisiin, niin tiedämme vain sen, mitä meille on paljastettu, sillä persoonallisuudet eivät siellä oleskele. Sillä ei ole kerrassaan mitään tekemistä hengellis-älyllisten olentojen asioiden kanssa, eikä Jumaluusabsoluutti toimi siellä. Meille on kerrottu kaikkien fyysis-energiaalisten ja kosmis-vahvuudellisten virtapiirien saavan alkunsa ala-Paratiisista ja sen olevan kokoonpantu seuraavasti:

1. Suoraan Kolminaisuuden sijaintipaikan alapuolella, ala-Paratiisin keskuslohkolla, on tuntematon ja salaisuudeksi jäävä Infiniittisyyden Vyöhyke.
2. Välittömästi tämän vyöhykkeen ympärillä on nimetön alue.
3. Alapinnan uloimman vyöhykkeen täyttää alue, joka on pääasiallisesti tekemisissä avaruuden voimavaruuden ja vahvuus-energian kanssa. Tämän valtavan, ellipsinmuotoisen vahvuuskeskuksen toiminnat eivät ole

samastettavissa minkään kolmiyhteisyyden tunnettuihin toimiin, mutta avaruuden alkuperäinen vahvuusvaraus näyttää keskittyvän tälle alueelle. Tämä keskus koostuu kolmesta samankeskisestä soikiomaisesta vyöhykkeestä. Sisimmäinen on itse Paratiisin vahvuus-energiaalisten toimintojen keskittymä. Ulomainen vyöhyke lienee samastettavissa Kvalifioimattoman Absoluutin toimintojen kanssa, mutta siitä, mitkä ovat välivyöhykkeen avaruustoiminnot, emme ole varmoja.

Tämän vahvuuskeskuksen *sisävyöhyke* näyttää toimivan jättiläismäisen sydämen tavoin, jonka sykkeet ohjaavat virtauksia fyysisen avaruuden uloimmille rajoille saakka. Se ohjaa ja muuntelee vahvuus-energioita, mutta on tuskin sanottavissa, että se panee ne liikkeelle. Tämä primaarivahvuuden todellisuudessa tuntuva läsnäolopaine on selvästi suurempi Paratiisi-keskuksen pohjoispäässä kuin eteläisillä alueilla. Tämä ero on tunnettavissa kaikkialla. Avaruuden primaarivahvuus näyttää virtaavan sisään etelästä ja ulos pohjoisesta jonkin sellaisen tuntemattoman kierrätysjärjestelmän toiminnan tuloksena, jonka huolena on tämän vahvuus-energian perusmuodon leviäminen. Aika ajoin esiintyy myös merkillepantavia eroja itä--länsi- suunnan paineissa. Tältä vyöhykkeeltä säteilevät vahvuudet eivät reagoi havaittavaan fyysiseen gravitaatioon, mutta ne tottelevat aina Paratiisin gravitaatiota.

Vahvuuskeskuksen *välivyöhyke* ympäröi välittömästi edellistä aluetta. Tämä välivyöhyke näyttää staattiselta, paitsi siinä, että se laajenee ja supistuu kolmen toimintasyklin kautta. Vähäisin näistä sykäyksistä tapahtuu itä--länsi-suunnassa, seuraavaksi laajin sykähähdys pohjois--etelä- suunnassa, kun taas kaikkein laajin vaihtelu esiintyy kaikkiin suuntiin, se on niin kutsuttu yleinen laajeneminen ja supistuminen. Tämän välialueen tehtävää ei ole koskaan pystytty tarkasti yksilöimään, mutta sillä täytyy olla jotakin tekemistä vahvuuskeskuksen sisä- ja ulkovyöhykkeen keskinäisen säätelyn kanssa. Monet uskovat, että välivyöhyke olisi väliavaruuden eli niiden hiljaisten vyöhykkeiden valvontamekanismi, jotka erottavat kokonaisuniversumin toisiaan seuraavat avaruustasot, mutta tämän näkemyksen tukena ei ole mitään todistusaineistoa eikä ilmoitusta. Tämä päätelmä on johdettu siitä tiedosta, että puheena oleva välialue on jollakin tavoin suhteutettu kokonaisuniversumin läpäisemättömän avaruuden mekanismin toimintaan.

Ulkovyöhyke on näistä kolmesta samankeskeisestä ja elliptisestä, identifioimattoman avaruuspotentiaalin vyöstä laajin ja aktiivisin. Tämä alue on uskomattomien toimintojen tapahtumapaikka, niiden virtausten keskeinen solmukohta, jotka etenevät avaruudessa joka suuntaan, seitsemän superuniversumin äärimmäisille rajoille saakka ja sieltä

[sivu 123]

eteenpäin levitäkseen yli koko ulkoavaruuden suunnattomien ja käsittämättömien alueitten. Tämä avaruuslänäolo on kokonaan persoonaton siitä huolimatta, että se jollakin paljastamattomalla tavalla näyttää epäsuorasti reagoivan infiniittisten Jumaluuksien tahtoon ja säädöksiin, aina milloin nämä toimivat Kolminaisuutena. Kysymyksessä lienee Kvalifioimattoman Absoluutin avaruuslänäolon keskuskohdentuma ja Paratiisikeskus.

Kaikki vahvuuden muodot ja energian vaiheet näyttävät kulkevan virtapiireissä; ne kiertävät universumien kautta ja palaavat tarkoin määrättyjä reittejä. Mutta Kvalifioimattoman Absoluutin aktivoitujen vyöhykkeiden virtausten kohdalla näyttää vallitsevan joko sisäänvirtaus tai ulosvirtaus -- ei koskaan kumpikin samanaikaisesti. Tämä ulkovyöhyke sykkii mittasuhteiltaan jättiläismäisinä, iäisyksien pituisina jaksoina. Vähän yli miljardin Urantian vuoden ajan tämän keskuksen avaruusvahvuus virtaa ulos, sitten se yhtä pitkän ajan virtaa sisään. Ja tämän keskuksen avaruusvahvuuden ilmenemät ovat universaalisia; ne ulottuvat kaikkialle läpäistävässä olevaan avaruuteen.

Kaikki fyysinen vahvuus, energia ja aine ovat yhtä. Kaikki vahvuus-energia lähti alunperin liikkeelle ala-Paratiisista ja sinne se avaruuskiertokulkunsa läpikäytyään lopulta palaa. Mutta universumien universumin energiat ja aineelliset organisoitumat eivät kaikki tulleet ala-Paratiisista sellaisina kuin ne nykyisin ilmenevät. Avaruus on lukuisten aine- ja esiainemuotojen syntymäkoti. Vaikka Paratiisin vahvuuskeskuksen ulkovyöhyke on avaruusenergioiden alkulähde, avaruus ei silti ala sieltä. Avaruus ei ole vahvuutta, ei energiaa eikä voimaa. Eivätkä tämän vyöhykkeen sykkeet ole syynä avaruuden respiraatioon, mutta tämän vyöhykkeen sisäänvirtaus- ja ulosvirtausvaiheet synkronoituvat avaruuden kahdenmiljardin vuoden pituisten laajenemis- ja supistumissykliensä kanssa.

6. AVARUUDEN RESPIRAATIO

Emme tunne avaruusrespiraation, avaruuden hengityksen, aktuaalista mekanismia; panemme vain merkille, että koko avaruus vuoronperään supistuu ja laajenee. Tämä respiraatio koskee sekä läpäistyn avaruuden vaakatason ulottumaa että läpäisemättömän avaruuden pystytason ulottumia, jotka ovat olemassa Paratiisin ylä- ja alapuolisissa valtavissa avaruusreserveissä. Yrittäessänne kuvitella näiden avaruusreservien ääriiviivoja lienee ehkä parasta ajatella tiimalasia.

Kun läpäistyn avaruuden vaakatasoisen ulottuman universumit laajenevat, niin läpäisemättömän avaruuden pystytasoisen ulottuman reservit supistuvat, ja päinvastoin. Aivan ala-Paratiisin alapuolella on läpäistyn ja läpäisemättömän avaruuden yhtymäkohta. Siellä kummankintyyppinen avaruus virtaa muuntavien säätelykanavien läpi. Ja nämä kanavat saavat aikaan muutoksia, jotka tekevät läpäistävästä avaruudesta läpäisemättömää ja päinvastoin, kosmoksen supistumis- ja laajenemissykliä mukaan.

"Läpäisemätön" avaruus tarkoittaa, että sitä eivät läpäise sellaiset vahvuudet, energiat, voimat eivätkä läsnäolot, jollaisia tiedetään olevan läpäistyssä avaruudessa. Emme tiedä, onko tarkoitus, että pystytasoinen (reservi)avaruus toimii aina vastapainona vaakatason (universumi)avaruudelle; emme tiedä, onko tarkoitus, että luomistyö ulotetaan läpäisemättömään universumiin. Tiedämme todellakin hyvin vähän avaruuden reserveistä, oikeastaan tiedämme vain sen, että ne ovat olemassa ja että ne näyttävät tasapainottavan universumien universumin avaruuden laajenemis- ja supistumisjaksoja.

Avaruusrespiraation jaksot kestävät kummassakin vaiheessa vähän yli miljardi Urantian vuotta. Yhden vaiheen aikana universumit laajenevat, seuraavan syklin aikana

[sivu 124]

ne supistuvat. Läpäisty avaruus on nyt lähestymässä laajenemisvaiheen puoliväliä, samalla kun läpäisemätön avaruus lähestyy supistumavaiheen puoliväliä, ja meille kerrotaan, että avaruuden kummankin ulottuman uloimmat rajat ovat teoreettisesti nyt likimain yhtä etäällä Paratiisista. Läpäisemättömän avaruuden reservit ulottuvat nyt pystysuunnassa ylä-Paratiisin yläpuolelle ja ala-Paratiisin alapuolelle aivan yhtä pitkälle kuin universumien läpäisty avaruus ulottuu vaakatasossa ulospäin Paratiisin reunasta ulottuen aina neljännelle ulkoavaruuden tasolle saakka ja sen ylikin.

Miljardin Urantia-vuoden ajan avaruuden reservit supistuvat, kun taas kokonaisuniversumi ja koko vaakatasoisen avaruuden vahvuustoiminnot laajenevat. Näin ollen koko laajenemis--supistumissyklin läpikäymiseen tarvitaan vähän yli kaksimiljardia Urantian vuotta.

7. PARATIISIN AVARUUSTOIMINNOT

Avaruutta ei ole olemassa millään Paratiisin pinnoista. Jos "katselisi" suoraan ylös Paratiisin yläpinnalta, ei "näkisi" mitään muuta kuin läpäisemätöntä avaruutta virtaamassa ulos tai virtaamassa sisään -- juuri nyt virtaamassa sisään. Avaruus ei kosketa Paratiisia; vain rauhalliset *väliavaruuden vyöhykkeet* tulevat kosketuksiin Keskussaaren kanssa.

Paratiisi on läpäistyn ja läpäisemättömän avaruuden välissä olevien suhteellisen rauhallisten vyöhykkeiden tosiasiallisesti liikkeetön ydin. Maantieteellisesti nämä vyöhykkeet näyttävät olevan jonkinlainen Paratiisin ulottuma, mutta niissä esiintyy vähäisessä määrin liikettä. Tiedämme niistä varsin vähän, mutta panemme merkille, että nämä vähenevän avaruusliikkeen vyöhykkeet erottavat läpäistyn ja läpäisemättömän avaruuden. Aikanaan oli samankaltaisia vyöhykkeitä läpäistyn avaruuden tasojen välillä, mutta ne eivät ole enää yhtä liikkeettömiä.

Koko avaruuden pystysuuntainen poikkileikkaus muistuttaa ehkä hieman Maltan ristiä, jonka vaakasuorat haarakkeet edustavat läpäistyä (universumi)avaruutta ja pystysuorat haarakkeet edustavat läpäisemätöntä (reservi)avaruutta. Neljän haarakkeen väliset alueet erottaisivat ne jonkin verran toisistaan, aivan kuten väliavaruuden vyöhykkeet erottavat läpäistyn ja läpäisemättömän avaruuden toisistaan. Nämä tyynet väliavaruuden vyöhykkeet levenevät levenemistään sitä mukaa, kun etäisyys Paratiisista pitenee, ja lopulta ne sulkevat sisäänsä koko avaruuden rajat ja kapseloivat tyystin sekä avaruuden reservit että koko läpäistyn avaruuden vaakatasoisen ulottuman.

Avaruus ei ole Kvalifioimattoman Absoluutin sisällä oleva aliabsoluuttinen tila eikä Kvalifioimattoman Absoluutin läsnäolo. Se ei myöskään ole Perimmäisen funktio. Se on Paratiisin anti. Suuruniversumin avaruuden, samoin kuin koko ulkoalueen avaruuden, uskotaan todellisuudessa olevan Kvalifioimattoman Absoluutin esivaiheisen avaruusvoimavarausten läpäisemä. Perifeerisen Paratiisin lähistöltä tämä läpäisty avaruus ulottuu vaakatasossa ulospäin neljännelle avaruustasolle saakka ja kokonaisuniversumin periferian ohi, mutta emme tiedä, kuinka kauas tämän rajan taakse se ulottuu.

Mikäli luotte mielikuvituksessanne äärellisen, mutta käsittämättömän suuren V-kirjaimen muotoisen tason, joka on suorassa kulmassa sekä Paratiisin ylä- että alapintaan nähden ja siten että sen kärki miltei koskettaa perifeeristä Paratiisia, ja sitten kuvittelette tämän tason kiertävän soikionmuotoista rataa Paratiisin ympäri, niin sen kierros hahmottelisi suurin piirtein läpäistyn avaruuden tilan.

Vaakatasoiselle avaruudelle on olemassa ylä- ja alaraja, jos ajatellaan mitä tahansa tiettyä kohtaa universumeissa. Jos voisi kulkea riittävän kauas suorassa kulmassa Orvontonin tasoon

[sivu 125]

nähden, joko ylös- tai alaspäin, lopulta tulisi vastaan läpäistyn avaruuden ylä- tai alaraja. Kokonaisuniversumin tunnettujen ulottuvuuksien sisällä nämä rajat etäännyvät yhä kauemmaksi toisistaan sitä mukaa, kun etäisyys Paratiisista kasvaa. Avaruus käy paksummaksi, ja se paksunee jonkin verran nopeammin kuin paksune luomistuloksen taso, universumit.

Seitsemää superuniversumia ensimmäisestä ulkoavaruuden tasosta erottavan vyöhykkeen kaltaiset verrattain tyynet vyöhykkeet ovat suunnattomia elliptisiä rauhallisten avaruustoimintojen alueita. Nämä vyöhykkeet erottavat ne valtavat galaksit, jotka kiitävät Paratiisin ympäri hyvässä järjestyksessä olevana kulkueena. Saatatte kuvitella mielessänne ulkoavaruuden ensimmäisen tason, jossa lukemattomat universumit ovat parhaillaan muotoutumassa, valtaiseksi Paratiisia kiertävien galaksien kulkueeksi, joka rajoittuu ylä- ja alapuolella tyyniin väliavaruusvyöhykkeisiin ja joka sisä- ja ulkoreunaltaan rajoittuu suhteellisen rauhallisiin avaruuden vyöhykkeisiin.

Avaruustaso toimii näin elliptisenä, liikkeessä olevana alueena, jota ympäröi joka puolelta suhteellinen liikkumattomuus. Tällaiset liikkeen ja liikkumattomuuden suhteet muodostavat vähenevän liikevastuksen kaartuvan avaruusuran, jota kosminen vahvuus ja emergentti energia universaalisesti seuraavat niiden kiertäessä iäti Paratiisin Saaren ympäri.

Tällainen kokonaisuniversumin jakaminen vuorottaisiin vyöhykkeisiin, yhdessä galaksien myötä- ja vastapäiväisen kiertosuunnan kanssa, on sellainen tekijä fyysisen gravitaation tasapainottimena, joka on tarkoitettu estämään gravitaatiopainetta nousemasta niin korkeaksi, että se muuttuisi hajoittavaksi ja hajaannuttavaksi. Tällaisella järjestelyllä on painovoimaa vastustava vaikutus, ja se toimii jarrun tavoin nopeuksissa, jotka muutoin olisivat turmiollisia.

8. PARATIISIN GRAVITAATIO

Gravitaation väistämätön puoleensa vetävä voima pitää tehokkaasti otteessaan koko avaruuden kaikkien universumien kaikki maailmat. Gravitaatio on Paratiisin fyysisen läsnäolon kaikkivoipa ote. Gravitaatio on se kaikkivaltias lanka, johon kimaltelevat tähdet, loimuavat auringot ja pyörivät sfäärit on pujotettu, ja näistä muodostuu ikuisen Jumalan universaalinen fyysinen koru. Ja tämä Jumala on Jumala, joka on kaikki, joka täyttää kaiken ja johon kaikki sisältyy.

Absoluuttisen aineellisen gravitaation keskus ja kohtio on Paratiisin Saari, jota täydentävät Havonaa ympäröivät pimeät gravitaatiokappalet ja jota

tasapainottavat ylempi ja alempi avaruuden reservi. Ala-Paratiisin kaikki tunnetut ulosvirtaukset reagoivat poikkeuksetta ja erehtymättä siihen keskeiseen gravitaation vetoon, joka vaikuttaa kokonaisuniversumin ellipsinmuotoisten avaruustasojen loppumattomilla kehillä. Jokaisella kosmisen todellisuuden tunnetulla muodolla on aikakautinen kaarre, kehäksimuodostumisen taipumus ja suuren ellipsin kiertymä.

Avaruus ei reagoi gravitaatioon, mutta se toimii gravitaation suhteen tasapainottimena. Ellei avaruuden muodostamaa pehmikettä olisi, avaruudessa sattuvat räjähdykset vavisuttaisivat ympäristössä olevia taivaankappaleita. Läpäistyllä avaruudella on myös gravitaatiota kumoava vaikutus fyysiseen eli lineaariseen gravitaatioon nähden; avaruus voi itse asiassa neutraloida tämän gravitaatiovaikutuksen, vaikkei se voikaan sitä viivyttää. Absoluuttinen gravitaatio on Paratiisin gravitaatiota. Paikallinen eli lineaarinen gravitaatio liittyy energian tai aineen sähköiseen vaiheeseen. Se toimii keskus-, super- ja ulkouniversumeissa, aina siellä, missä on tapahtunut sopivaa aineellistumista.

Kosmisen vahvuuden, fyysisen energian, universumivoiman ja erilaisen aineellistumisen lukuisat muodot ilmentävät kolmea yleistä, vaikkakaan ei täysin selvärajaista, reagoinnin vaihetta suhteessa Paratiisin gravitaatioon:

[sivu 126]

1. *Esigravitaatiovaiheet (vahvuus)*. Tämä on ensimmäinen askel avaruuden voimavarauksen yksilöitymisessä kosmisen vahvuuden esienergiamuodoiksi. Tämä tila on analoginen avaruuden alkuperäisen voimavarauksen käsitteen kanssa, jota toisinaan kutsutaan *puhtaaksi energiaksi* eli *segregataksi*.

2. *Gravitaatiovaiheet (energia)*. Paratiisin vahvuudenorganisoiden toiminta tuottaa avaruuden voimavarauksen tämän muunnoksen. Se merkitsee sellaisten energiajärjestelmien ilmestymistä, jotka reagoivat Paratiisin gravitaation vetovoimaan. Tämä emergentti energia on alunperin neutraalia, mutta kun se edelleen muuttuu muotoaan, siinä ilmenee sen seurauksena niin sanottuja negatiivisia ja positiivisia ominaisuuksia. Nimeämme nämä vaiheet *ultimataksi*.

3. *Jälkigravitatiiviset vaiheet (universumivoima)*. Tässä vaiheessa energia-aine osoittaa reagoivuutta lineaarisen gravitaation kontrolliin. Keskusuniversumissa nämä fyysiset järjestelmät ovat kolminkertaisia organisoitumia, jotka tunnetaan nimellä *triata*. Ne ovat ajallisuuden ja avaruuden luomistulosten supervoimallisia emojärjestelmiä. Universumivoiman Ohjaajat ja heidän työtoverinsa panevat liikkeelle superuniversumien fyysiset järjestelmät. Tällaiset aineelliset järjestelmät ovat kokoonpanoltaan kaksinaisia, ja ne tunnetaan nimellä *gravita*. Havonaa ympäröivät pimeät painovoimakappaleet eivät ole triataa eivätkä gravitaa, ja niiden vetovoimassa ilmenee kummankinmuotoista fyysistä gravitaatiota: lineaarista ja absoluuttista.

Avaruuden voimavaraukseen eivät minkäänmuotoisen gravitaation väliintulot vaikuta. Tämä Paratiisin alkuperäinen anti ei ole aktuaalinen todellisuuden taso, vaan se on esivaiheena kaikille suhteellisille toiminnallisille ei-henkirealiteeteille: vahvuus-energian ilmentymille sekä voiman ja aineen organisoinnille. Avaruuden voimavaraus on vaikeasti määriteltävä termi. Se ei tarkoita sitä, mikä on avaruuden esivaihe; sen tulisi välittää ajatus ja idea avaruudessa olemassa olevista voimavarauksista ja potentiaaleista. Sen voidaan karkeasti ottaen ymmärtää käsittävän kaikki ne absoluuttiset influenssit ja potentiaalit, jotka virtaavat Paratiisista ja muodostavat Kvalifioimattoman Absoluutin avaruuslänäolon.

Paratiisi on universumien universumissa olevan kaiken energia-aineen absoluuttinen alkulähde ja ikuinen keskiö. Kvalifioimaton Absoluutti on sen julkituoja, säätelijä ja tyyssija, jonka lähteenä ja alkuperänä on Paratiisi. Kvalifioimattoman Absoluutin universaalinen läsnäolo näyttää vastaavan käsitystä gravitaation ulottuvuuden potentiaalisesta infiniittisyydestä, Paratiisin läsnäoloa edustavasta elastisesta jännitteestä. Tämä käsitys auttaa meitä ymmärtämään sen tosiasian, että kaikki vetäytyy sisäänpäin, kohti Paratiisia. Havainnollistus on karkea, mutta silti hyödyllinen. Siitä selviää myös, miksi gravitaatio toimii aina mieluummin tasolla, joka on kohtisuorassa massaansa nähden; ilmiö, joka osoittaa Paratiisin ja sitä ympäröivien luomistulosten toisistaan eroavia ulottuvuuksia.

9. PARATIISIN AINUTLAATUISUUS

Paratiisi on ainutlaatuinen sikäli, että se on kaikkien henkipersonallisuuksien alkuperäinen lähtökohta- ja lopullinen määränpäämaailma. Vaikka onkin totta, ettei Paratiisi paikallisuniversumien kaikkien alempien henkiolentojen välittömänä määränpäänä olekaan, Paratiisi pysyy silti kaikkien aineellista tasoa korkeammalla olevien persoonallisuuksien halajamana tavoitteena.

Paratiisi on infiniittisyyden maantieteellinen keskus. Se ei ole universaalisen luomistuloksen osa, ei edes ikuisen Havona-universumin varsinainen osa. Yleisesti puhumme Keskussaaresta ikään kuin se kuuluisi jumalalliseen universumiin, mutta todellisuudessa niin ei ole. Paratiisi on ikuinen ja omalaatuinen olemassa oleva.

[sivu 127]

Menneessä ikuisuudessa, kun Universaalinen Isä ilmaisi henkiminuutensa infiniittisenä persoonallisuutena Iankaikkisen Pojan olennessa, samanaikaisesti hän paljasti ei-persoonallisen minuutensa infiniittisyyspotentiaalin Paratiisina. Ei-persoonallinen ja ei-hengellinen Paratiisi näyttää olleen väistämätön seuraus siitä Isän tahdosta ja teosta, joka iäisti Alkuperäisen Pojan. Näin Isä projisoi todellisuuden kahdeksi aktuaaliseksi osa-alueeksi -- persoonalliseksi ja ei-persoonalliseksi, hengelliseksi ja ei-hengelliseksi. Isän ja Pojan toimintatahdon kohdattuaan näiden välinen jännitys antoi olemassaolevuuden Myötätoimijalle sekä aineellisten maailmojen ja hengellisten olentojen muodostamalle Keskusuniversumille.

Kun todellisuus eriytyy persoonalliseksi ja ei-persoonalliseksi (Iankaikkiseksi Pojaksi ja Paratiisiksi), ei liene paikallaan kutsua ei-persoonallista "Jumaluudeksi", ellei sitten jotenkin kvalifioidusti. Jumaluuden tekojen energiaalisia ja aineellisia seurausilmiöitä voidaan tuskin kutsua Jumaluudeksi. Jumaluus voi saada aikaan paljon sellaista, joka ei ole Jumaluutta, eikä Paratiisi ole Jumaluutta; se ei myöskään ole tiedostava, siinä mielessä kuin kuolevainen ihminen koskaan tämän termin ymmärtäisi.

Paratiisi ei ole minkään olennon tai elävän entiteetin esivanhempi; se ei ole luoja. Persoonallisuus ja mielellis-hengelliset suhteet ovat *siirrettävissä*, mutta malli ei ole. Mallit eivät koskaan ole heijastumia; ne ovat jäljennöksiä -- toisintoja. Paratiisi on mallien absoluutti; Havona on näiden potentiaalien yksi näyte aktuaalisuudessa.

Jumalan asuinsija on keskeinen ja ikuinen, loistava ja ihanteellinen. Hänen kotinsa on kaikkien universumien pääkaupunkimaailmojen kauneudentäyteinen malli; ja hänen välittömänä asuinpaikkanaan oleva keskusuniversumi on malli kaikille universumeille, kun ajatellaan niiden ihanteita, organisaatiota ja lopullista määränpäättä.

Paratiisi on kaikkien persoonallisuustoimintojen universaalinen pääpaikka sekä kaikkien vahvuus-avaruudellisten ja energiailmentymien alkulähde ja keskus. Kaikki, mikä on ollut, nyt on tai tulee vastaisuudessa olemaan, on ollut, on ja tulee olemaan lähtöisin tältä ikuisten Jumalten keskusolinpaikalta. Paratiisi on koko luomistuloksen keskus, kaikkien energioitten lähde ja kaikkien persoonallisuuksien alkuperäinen lähtöpaikka.

Mikä Paratiisissa on kuolevaisten kannalta tärkeintä, on loppujen lopuksi se tosiasia, että tämä Universaalisen Isän täydellinen asuinsija on Jumalan kuolevaisten ja materiaalisten poikien, ajallisuuden ja avaruuden evolutionaarisista maailmoista taivaaseen nousevien kuolevaisten olentojen, kuolemattomien sielujen reaalinen ja etäinen määränpää. Jokainen Jumalaa tunteva kuolevainen, joka on omaksunut elämäntehtäväkseen Isän tahdon täyttämisen, on jo astunut pitkälle, pitkälle Paratiisiin johtavalle tielle. Se tie merkitsee jumalallisuuden tavoittelua ja täydellisyyteen pyrkimistä. Ja kun tällainen eläimestä polveutuva olento seisoo, niin kuin lukemattomat jo seisovat, Paratiisissa Jumalten edessä sinne avaruuden vähäisiltä sfääreiltä noustuaan, tällainen saavutus edustaa sellaisen hengellisen muodonmuutoksen reaalisuutta, joka lähestyy jo korkeimmuuden rajoja.

[Esittänyt Viisauden Täydellistäjä, joka valtuutettiin tähän tehtävään Uversan Päivien Muinaisten toimesta.]

